

ALLMÄNNA TIDNING

Utdelas i Helsingfors hvarje helgfri dag kl. 1 uti P. Stolpes bokhandel; i landsorten å resp. postkontor. Pris för hel årgång 12 mark, för half årgång 6 mark, för tre månader 3 mark finskt mynt, postarvodet oberäknadt. Lösnummer å 15 penni säljas i ofvannämnda bokhandel.

Onsdagen den 14 Juni.

Kungörelser och annonser emottagas mellan kl. 11 och 2 på dagen i tidningens annonskontor i Senatshuset, uppgång från Alexandersgatan, samt dessutom från kl. 3 till 5 e. m. i gården N:o 25 vid Elisabetsgatan, öfra våningen. Annonspriiset är 10 penni per rad af vidpass 40 bokstäver. Tidningens byrå: n:o 18, Alexandersgatan

Officiela Afdelningen.

Från guvernören i Åbo och Björneborgs län har följande berättelse om årsväxtens beskaffenhet till kejserliga senaten ingått:

På grund af kronofogdarnes i länet aflemnade berättelser, får angående de förhoppningarrågbrodden ingifver, till Eders Kejserliga Majestät i djupaste underdånighet jag afemna följande relation:

Uti Öfre Satakunda Öfredels härad väntas, i händelse lagom värme hädanefter blifver rådande, om ej rik, åtminstone god medelskörd; och anmäler kronofogden att någon väsentlig olikhet mellan de skilda socknarna ej är rådande.

Från Öfre Satakunda Medledels härad förmåles, att rågbrodden, hvilken efter snösmältningen befunnits mot förmodan god, i anseende till den hela våren rådande kalla och torra väderleken i betydlig mon förlorat sig, synnerligast å styf lerjord, så att afkastningen deraf ej torde stiga till vidare än något korntal öfver utsädet; dock är förhållandet inom Mouhijärvi och Karkku socknar, enligt hvad t. f. kronofogden, under en nyligen inom häradet företagen tjänsteresa, förnummit, något bättre än inom Tyrvis socken. Vårsådden har inom häradet nyligen för sig gått under gynsam väderlek med tjenligt utsäde i välberedd jord. Kronofogden i Öfre Satakunda Nedredels härad inberättar, att, på trakter af häradet der lös och svettjord finnes, rågbrodden är skäligen bra, men att, om äfven här och der på styfware jord en frodigare brodd kan förmärkas, densamma uppå styf lerjord, hvaraf största åkervidden inom häradet består, i allmänhet är gles samt dels ojemt uppkommen dels alldeles utgången, hvilket allt förorsakats af den efter snösmältningen en längre tid rådande kalla och torra väderlek; och anser kronofogden att afkastningen af detta sädeslag icke kommer att fylla befolkningens behof af brödföda under nästkommande vinter.

Äfven inom detta härad har vårsådden med tjenligt och tillräckligt utsäde verkställt under gynsamt väder i välberedd åker.

Från Nedre Satakunda härad upplyser kronofogden att rågbrodden inom Sastmola, Norrmark, och Ulsby distrikter i allmänhet är medelmåttig, men inom södra delen af häradet eller Eura, Euraåminne och Lappo distrikter samt synnerligast å Eura och Euraåminne flockar temmeligen klen; dock har det visat sig att å fält, hvarest straxt efter snösmältningen ingen brodd kunnat upptäckas, densamma senare uppkommit till lagom täthet, hvarföre allt kronofogden anser att, i händelse ej alltför ogynsamma vä-

derleks förhållanden inträffa, en medelmåttig skörd bör kunna förväntas.

Kronofogden i Wehmo härad tillkännagifver att hvete- och rågbroddarna inom Töfsala och Wehmo pastorater äro dels dåliga, dels försvarliga, men inom häradets öfriga pastorater eller Nykyrko, Letala och Pyhämaa församlingar försvarliga; hvadan årets afkastning af dessa sädeslag anses öfverhufvudtaget nedgå under medelmåttan, derest ej särdeles gynsam väderlek inträffar.

Vårsådden har inträffat nyligen under gynsam väderlek. Uti Ålands närad är rågbrodden i Saltviks, Sunds, Wårdö, Kumlinge och Brändö socknar dels gles, dels alldeles icke uppkommen, men i de öfriga socknarna mera lofvande.

Någon brodd af vårsädet har, i anseende till den efter sådden rådande kalla väderleken, ännu ej uppkommit.

Kronofogden i Wirmo härad förmåler, att rågbrodden i Wirmo och Lemo socknar till större delen och i Rimito socken till en mindre del förstörts; samt att densamma i Nagu socken på en del ställen är af ytterst dålig beskaffenhet, så att å en del lägenheter missväxt förväntas, då deremot å flertalet lägenheter brodden är lofvande, likasom uti Korpo och Hautskärs socknar; hvadan öfverhufvudtaget inom häradet förväntas en afkastning under medelmåttan.

Inom Masku härad har rågbrodden öfverallt, med undantag af några mindre fläckar här och der samt å några få lägenheter inom Lundo socken, till största delen förstörts; hvarföre mycket dålig afkastning af råg och total missväxt på hvete inom häradet förväntas.

Äfven anses brist på rågutsäde i höst inom häradet uppstå.

Kronofogden i Piikkis härad anmäler att två tredjedelar af rågbrodden, genom den kalla och torra väderleken, inom häradet förstörts.

Inom Halikko härad synes förhållandet vara ungefärligen enahanda som inom Masku och Piikkis härad. Men brodden af hafran är vackert uppkommen och väntas af kornet, sedan varma regn på senare tider fallit och frost om nätterne upphört, god växt.

För öfrigt får underdånigast jag tillägga att från regeringens sida för befolkningens lifsbergning ingen åtgärd torde blifva af nöden. Åbo landskansli, den 7 juni 1876.

Kejserlige Wiborgs hofrätt har den 27 sistlidne maj beviljat häradshöfdingen i Heinola domsaga Carl August Schybergson, för sjuklighet, tjänstledighet på tre månader, räknadt från den 7 innevarande juni, samt tillika förordnat vice häradshöfdingen Johan Frithiof Brummer att domarembetet i berörde domsaga under tiden förestå.

Kejserlige Wiborgs hofrätt har den 29 sistvikne maj beviljat häradshöfdingen i Libelits domsaga Alexander Rudback, för sjuklighet, tjänstledighet på tre månader, räknadt från den 10 innevarande juni, samt tillika förordnat vice häradshöfdingen Richard Elfengren att domarembetet i berörde domsaga under tiden förestå.

Af K. Senaten afgjorda mål.

(På Kammar-Expeditionens föredragning)

Den 7: april: utslag på bonden Hjob Pålsson Pukkis underdåniga besvär; d:o på bondesonen Abraham Suurhaskos d:o d:o; den 28: d:o på stationsinspektorn M. Albrechts d:o d:o; d:o på bonden Herman Gabrielsson Willas d:o d:o; d:o på bönderne Turunens och Kettunens d:o d:o; d:o på bonden Johan Uttus d:o d:o; d:o på bonden Matts Sunilas d:o d:o; den 4 maj: d:o på handlanden J. Forséns d:o d:o; d:o på rusthållaren G. W. Sjöbloms d:o d:o; d:o på bonden Petter Johansson Sorsas d:o d:o; d:o på bonden Matts Mattsson Terävis d:o d:o; d:o på bonden Staffan Eliasson Hakulis d:o d:o; d:o på inhysseskaren Matts Simonsson Kiurus d:o d:o; d:o på bonden Wilhelm Eriksson Mattilas d:o d:o; den 12: d:o på kollegiassessorn P. Th. Stolpes d:o d:o; d:o på bonden Zacharias Reinikainens d:o d:o; d:o på bonden Pål Nikodemus Kinnunens d:o d:o; den 19: d:o på bondesonen Anders Saikkos d:o d:o; d:o på bönderne Pål Wäpäläns d:o d:o; d:o på bonden Sigfrid Gestis d:o d:o; d:o på bondeenkan Elisabet Melkkos d:o d:o; d:o på bonden Märten Behms d:o d:o; den 27: d:o på bondesonen Adam Hohtaris d:o d:o; d:o på bondesonen Johan Riikolas d:o d:o; d:o på bonden Henrik Hirvons d:o d:o.

Icke-Officiela Afdelningen.

Helsingfors.

Uppgift öfver inkomsterna från Statsjernvägarne i Finland för april månad 1876.

Helsingfors—Tavastehus—S:t Petersburg bandel:

	Mark.	pen.
Inkomsten för april månad utgjorde	423,299:	65.
D:o för föreg. månader	1,226,687:	06.

Summa	1,649,986:	71.
-------	------------	-----

Under april månad 1875 in-

flöt	323,754:	03.
samt nämnde år från den 1 januari till och med den 30 april	1,391,458:	31.

Hangö—Helsingfors bandel:

Inkomsten för april månad utgjorde	24,285:	13.
D:o för föreg. månader	48,681:	81.

Summa	72,966:	94.
-------	---------	-----

— Sjöbaden vid Ulrikasborg öppnades i går till allmänhetens begagnande.

— Suomen Kuvalehti n:o 83 har utkommit och innehåller: Joh. Dan. Stenberg (m. portr.); Minnen från en resa i östra Karelen VII; Onkels förhoppning; Bilder från Filadelfia (m. illustr.); Från prof. A. Nordenskiöld's resor (m. illustr.); Plock.

— Jorden rundt på 80 dagar. En dylik resa kommer nu att verkligen arrangeras. Fem stora tidningar, Times, London Illustrated News, Newyork Herald, Harper's Weekly och Frank Leslie's Illustrated hafva beslutit på gemen-

sam bekostnad anordna en resa rundt omkring jorden på 80 dagar. Dokt. Russel, som åtföljde prinsen af Wales till Indien, skall deltaga i expeditionen, som den 15 juni afgår med extratåg från Newyork till San Francisco. Derifrån fortsättes färden öfver Stilla Oceanen till Yokohama, Calcutta, Suez och Marseille. Hvarje af nämnda tidningar medsänder en specialkorrespondent för att beskrifva resan.

Landsorten.

— Från Kittilä skrifies den 26 maj: Boställe kommer antagligen att inträttas för länsmannen härstädes, eftersom guvernören anmodat att upprätta förslag der till samt tagit i öfvervägande gjordt anbud om försäljning till detta ändamål af en färdig gård. För kronofogdens behof är redan köp uppgjort om allidne länsmannen Bouchts hemman och hemställt till kejserliga senaten. — I början af maj hade vi här full vinter, så att vårsådden redan flerstädes påbörjades. Men sedan kom nordan med köld, som ännu håller sig, hvarföre antagas kan, att de, som redan sått, få missväxt.

— Testamente. Till asylen för värnlösa barn i Uleåborg har Henrik Latola testamenterat en summa af 500 mk.

(O. W. S.)

— Från Björneborg skrifies i Satakunta den 3 juni: Slöjdskolan, som på Satakunta landbrukssällskaps bekostnad, under mell. Smedbergs ledning sistlidne vår var i verksamhet, först i Tyrvis och sedan i Hvittis socknar, lyckades i förstnämnde socken tillvinna sig allmogens synnerliga hägn och intresse. Skolan var derstädes fördelad i två afdelningar, af hvilka den ena arbetade på f. m. uti en af enskilda personer upplåten lokal och på eftermiddagen i folkskolans hus. Inalles begagnade sig 100 elever af undervisning i handelslörd, deribland 4 fruar och 15 mamseller eller 19 ståndspersoner, 16 gossar och 18 flickor eller 34 af folkskolans elever, samt 13 flickor ur allmogens leder. Af arbeten utförda vid skolan voro 66 spånarbeten, 30 halmarbeten, 11 arbeten af kottar och 2 i bast summa 109.

— Wendelä donationsgods, som dess egarinna hade erbjudit statsverket till inlösen, men hvilket köp icke blef af i följd af innehafvarinnans vägran att försälja det samma åt staten för 42,000 rubel, hvar till godset vid anstald värdering uppskattats, skall numera blifvit försäldt åt en f. d. juvelerare Olsoni i Petersburg för ett pris af 50,000 rubel. Det berättas att en ryss hade erbjudit 60,000 rubel för donationen, men furstinnan Gortschakoff, godsets egarinna, säges gifvit företräde åt den nämnde finnen. (W. T.)

— Ångsbrand. I Bjerno socken skall enl. San. Turusta 40 tunnland stora Montola äng, underlydande Näsegård, blifvit härjad af eld, uppkommen derigenom att en skomakare Carl Högund på värdslost sätt umgäts med tändstickor.

— Vädeld. Teijari by i Wahto kapell af Masku socken nedbrann totalt den 25 maj. Endast en ria återstår. Byns alla tre hemman voro försäkrade i Wahto kapells brandstodsförening till 5,610 mark, deraf endast 1,000 mark årligen utbetalas åt de brandskadade, hvilka sålunda i 5—6, år få vänta på utgående af fullständig (?) brandhjelp. — Jemförelsevis må anmärkas, att dessa hemmans åbyggnader förut vo-

ro försäkrade i brandstodsbolaget för landet för 13,520 mark samt deras lösegen- dom för 1,120 mark eller tills. 14,640 mark! (S. T.)

— **Sjöfarten** i Nikolaistad började i år på samma dag som i fjol, eller den 24 maj. "Wasa", "Linne", "Gustaf Wasa" och "Nordvakten" kommo till först och allt sedan har den ena båten ångat in efter den andra. Men "Kumo" ligger allt ännu blockerad af isen i Jakobstad och det säges, att fast is allt ännu blockerar de nordliga hamnarna, börjandes från Nykarleby. Måhända har dock föregående dagars sydvestliga storm talat till dessa isfält om nödvändigheten att begagna sig af "flyttningstiden" och byta om logis. Båtarne till Sverige synas åter vara öfverfulla af passagerare, tillhörande allmogens klass, med, som vi tro, s. k. "Märtbor" d. ä. Wörobor. Det säges dock, att arbetsförtjensten i Sverige är dålig, hvarom äfven hemvändande arbetssökande vittna. Men man vill se med egna ögon, och "Sverigesresorna" hafva nu engång blifvit moderna. Hästar, kor och enkanerligen svin deltaga nolentes volentes i emigrationen, och all export lär väl bära sig godt, när kursen är så ofördelaktig för vårt finska mynt. Emellertid stiga, som vanligt, prisen på alla förnödenheter för stadsborna och den jordbrukande allmogen klagar öfver brist på armar för jordbruket; en s. k. sommarpiga betingar sig 100 mark i lön, och någon som vill sköta ladugården, står knappt att fås. Hvem vårdar sig om att i eget land sköta en pigas låga sysslor, då man kan resa till Sverige och få heta "mamsell!!!" Emellertid vill det synas, som tiderna icke mera vore alldeles så "goda" som föregående åren. Antalet af bettlande i staden tillvexer, och tillgången på hemslöjdsalster, utbudna i gårdarna likaså; tydande på, att man ej mer föraktar pen- niförtjensterna. (Hbl.)

— **Allden.** Den 5 juni afled i Kuopio förre gymnasiilektorn, prosten **Joakim Zitting** vid en ålder af 70 år. (Tap.)

S:t Petersburg.

— Enligt underrättelser ifrån Arkangelsk hade till dervarande hamn den 26 maj g. st. ankommit ett utländskt ångfartyg och segelfartyg. De hade ännu mött mycket is i Hvita hafvet.

— Sedan numera noggrann hasträkning blifvit verkställd i särskilda guvernement, har man ibland annat inom Rjänska, Mohileffska och Kovnoska guvernementen funnit, att antalet hästar i alla dessa tre guvernement vida öfverstiger de uppgifter, som förut af polismyndigheterna meddelats. — i Rjänska guvernementet med 81,157 st., i Mohileffska med 143,617, i Kovnoska med 24,746 st. De fullständiga uppgifterna ifrån Rjänska guvernementet ådagaläggas, att derstädes finnas 437,741 hästar. — Af dessa tillhöra 87,3 proc. allmogen (382,488 st.), 9 proc. jordbrukarne (39,238

st.) och 2,7 proc. (11,713 st.) olika stånd. I städerna funnos blott 4,302 st. eller 1 proc. af hela antalet i guvernementet.

— Inom Novgorodska guvernementet funnos år 1875 inalles såväl i städerna som på landet 589 folkskolor. Elevernas antal utgjorde 20,470. Under året 1874 hade för folkskolorna utbetalts 80,000 rub., under året 1875 deremot 96,000 rub.

UTRIKES.

Från flera håll komma underrättelser om ökade krigiska förberedelser i **Serbien**, och dessa underrättelser äro af den art, att de ådraga sig allmänna uppmärksamheten i nästan lika hög grad som meddelandena om tilldragelserna i Konstantinopel, i synnerhetsom intet tvifvel kan förefinnas om både Serbiens och Montenegros deltagande i insurgenternes strider. Nästan samtidigt med underrättelsen om det af Porten beviljade vapenstillståndet på sex veckor påpekar Polit. Corresp., i en skrifvelse från Belgrad af den 6 dennes, "en omkastning af den serbiska politiken i fredligt syfte". Sådana omkastningar hafva ganska ofta egt rum i Serbien under de senaste nio månaderna. På den krigiska floden har regelbundet följt icke blott ebban i statskassan, utan ock den af en mera sansad uppfattning af situationen. Om också Hussein Avnis utnämning till storvizir manade serbierne att vara verksamme, emedan deras autonomi stod på spel, måste de dock hafva insett, att ett offensivt uppträdande från Serbiens sida endast under särskilda, nu icke förhandenvarande omständigheter, kunde vara förenlig med pligten att vaka öfver landets autonomi. Det måste lemnas derhän, huruvida ofvanförda uppgift i Polit. Corresp. står i något sammanhang med det telegram från Belgrad, som berättar om Rysslands och Österrikes representanters återkomst från Ems och Pest. Säkert är det emellertid, att både statsrådet Martsoff och furst Wrede återvänt till Serbiens hufvudstad med råd att icke bryta freden. Men Serbien kan icke ensidigt bestämma sin hållning. Om det i går meddelade telegrammet från Semlin skulle bekräfta sig, hvori det heter att Serbien blifvit uppfordradt att fullständigt afrusta och att erkänna den nye sultanen, men vägrat att göra det, skulle spänningen hafva kommit till sin spets. Men skulle telegrammet deremot, i likhet med så många andra underrättelser af samma slag, vara sannt endast hvad den första punkten — den om aftröstningar — beträffar, så skall de vid gränsen koncentrerade turkiska truppernas tillbaka-

dragande böra blifva en gifven följd af Serbiens afväpning. Ett bref till Politische Correspondenz, dateradt Belgrad den 5 dennes, skildrar ställningen, sådan den då var, på följande sätt: "Situationen är här egendomligt spänd. Medan regeringen genom sina ostensiva krigsförberedelser själf bränt nästan alla bryggor bakom sig och gjort ett återtag snart sagdt omöjligt, kan hon dock å andra sidan icke taga något steg framåt. De flesta brigaderna äro uppställda på gränserna, hela folkhären är uppbådad, redan befinner sig furstendömet hela försvarsstyrka invid Bosnien, Bulgarien och Gammal-Serbien. Det oaktadt kan man dock icke slå till. Tilldragelserna i Konstantinopel hafva kommit vår regering att tappa koncepterna. Men det pansar, som vår svaga statskropp iklädt sig, är för tungt att någon längre tid kunna bäras. Krigspartiet, som icke längre har utrymme för sina extravaganser inom landet, reser hotfullt sitt hufvud och vill tvinga regeringen till ett raskt beslut, som hon dock — oafsedt det mottryck hon i närvarande stund erfar från den utländska diplomaten — omöjligen nu kan fatta. Försigtighetens enklaste regler bjuda att afvakta, hvilken ställning Europa kommer att intaga gentemot tilldragelserna i Bosforen. Att blindt låta det bryta lös kunde för Serbien medföra de fördärligaste följder. Om någonsin, är den största försigtighet just nu af nöden för våra statsmän, och dock synes man icke vilja gifva dem någon ro till besinning. Hvad skall väl under sådana förhållanden ske? Till en början tror sig ministern Ristic kunna reda sig med ganska små hjälpmedel. Han vill, att fursten skall personligen taga de vid gränserna uppställda trupperna i ögonsigte och för detta ändamål den 7 eller 8 begifva sig med generalerne Zach och Tchernajeff samt den stora generalstaben till Zuprija. Krigspartiet skulle i detta steg se ett närmande till dess mål och gifva sig tillfreds åtminstone tills vidare, medan Porten i ett sådant steg af furst Milan ännu icke kunde se någon hotelse, än mindre en krigsförklaring. På detta sätt skulle man vinna tid — och detta är för Serbien af största värde för ögonblicket. Furst Milan har lyckönskat den nye sultanen till hans thronbestigning. Berättelserna om ett erkännande från den serbiska regeringens sida äro alltför befängda; det måste ju vara a priori gifvet, att en vasallstat erkänner sin suzerän."

Engelska tidningen Daily News för den 7 dennes innehåller en artikel om de

orientaliska angelägenheterna, hvori bladet erkänner, att engelsmännen numera kommit till den öfvertygelsen, att turkiska regeringen är så i grunden och så ohjelpigt dålig, att ingen turkisk minister skulle vilja åtaga sig att längre hålla de kristne under turkiskt välde, så mycket mindre som desse afsky det. Slutet af artikeln lyder: "Landet har rättighet att fordra, att våra ministrar icke göra något, som kan befästa det afskyvärda ok, som de kristna befolkningarna söka afskudda sig. Den enda följden af att handla så skulle vara den att gifva Ryssland den omätliga fördelen att i världens ögon åtaga sig rolen af dessa befolkningars rättmätiga beskyddare, sedan de förgäfvades hade hoppats på vår hjälp, som en kortsynt politikundanhållit dem. Vår nuvarande ställning liknar ganska mycket dep, hvori vi befunno oss om våren år 1859. Vid denna tidpunkt hade italienska folket beslutit att tillkämpa sig sin sjelständighet och koncentrerade alla sina krafter uti förberedelser till ett krig mot Österrike. Engelska folket önskade det af hjertat framgång i denna svåra kamp, men vår dåvarande regering såg i kriget endast en brottslig ärelystnad hos konung Victor Emanuel och mörka planer från kejsar Napoleons sida. Tillochmed de, som förr hade hyst sympatier för Italien, kl. n. drade det. En förtidig fred blef plötsligt slutet och de små italienska staternas befolkningar sågo sig nödsakade att endast lita på egna krafter, för att komplettera sitt lands enhet och oberoende. Uppror utbröto på flera punkter och furstar störtades från sina throner. Ingen opartisk betraktare kunde tvifla om att denna rörelse var frivillig, men man talade likväl om den del Victor Emanuels undersåter tagit deri, och då man lyckades bevisa detta faktum, trodde man sig hafva ådagalagt rörelsens konstgjorda karakter. Vi se nu en ny upplaga af samma argumenter. Herzegovinas och Bosniens befolkningar höja upprorsfanan och män af samma religion och samma race skynda öfver de politiska gränssorna till deras hjälp, hvilket icke hindrar att rörelsen är fullkomligt frivillig och framkallad af turkarnes olidliga välde. Vår regerings mål borde bestå uti att åstadkomma en solid fred, grundad på tillfredsställelse af befolkningarnas i de insurgerade provinserna berättigade önskingar. Uppgiften är svår, men den förtjänar att företagas."

Från Frankrike skrifves, att justitieministern Dufaure, oaktadt den ovilja man i regeringskretsarne hyser mot kommunen

Eda Mansikka.

Af

Konrad Dahl.

Allt nog, vår tappra, gamla, vindtorkade tante Rask begynnade åter drömma fagra drömmar om "Arkadiens" herrlighet, om att vandra mellan fromma, smäckfeta, mjölk-sprängda kor och gifva dem salt ur sin herrskarinnehand, om att här uppe i öfverflödets sköte kunna sparka traspersonalen från sig och med ett öfverlägset leende kunna tänka tillbaka på de nuvarande blåsuras mjölkrationerna och nuvarande magra smör. Och hon begynnade drömma om ett ansigte, som hade varit hårdt och fränstötande, men som blifvit mildt och kärleksfullt, ett ansigte, som var vått af ångerns tårar, ett ansigte, hvori hon ändligen läste det länge uteblifna erkännandet. Hon såg en oändlig räkka af blida framtidsaftnar tillbragta, dels vid månans glans i gränlunden, dels i rummens mjuka, vålstoppade soffor och länstolar. Hon såg sig själf med kraftig band rätta den af Eda förorsakade hushållsförvirringen, hon såg sig högmödigt jemna allt på bästa sätt, så att den snyftande Waldemar skulle leta

efter ord för att tacka henne, som trots all hans foräda oförsämdhet ännu var lika god och lika mild.

Hon gret af rörelse, medan hon satt och skakade i kupén, och fann under närvarande omständigheter för godt att afstå från att lyssna till det hviskande samtal, som fördes mellan två personer i den motsatta ändan af vagnen, hvilket annars skulle varit hemfallet åt traspåsan.

Hon hoppade ur kupén med en egendomligt förnäm vaggande lätthet, som hon dock måste ångra, i det hon hoppade på sin murkna sidenkjol och frambragte en lång rispa i denne.

Med tillhjälp af en knappål fick hon emellertid skadan provisionellt afhjelpat och skyndade sig upp mot det ålskade målet för resan. Hon böjde en gren åt sidan och gled in i gränlunden. Rask satt vid ett stenbord och nickade mildt åt henne. Han hade redan känt igen henne med tillhjälp af en kikare, i det hon steg ned på perronen, och då han af erfarenhet visste, att hon alltid plägade anställa skarpa undersökningar af terrängen, hvart hon än kom, så var han temligen säker på, att få emottaga henne här ute mellan träden. Ganska riktigt! Der voro hennes eldiga forskarögon. De foro hit och dit såsom två lössläppta jagthundar, och Rask log, som sagdt, mildt och nickade. Dock skulle en uppmärksam iakttagare haf-

va funnit någonting tvunget och osäkert i detta leende och denna helsning; men det såg icke den lyckliga tante Rask.

— Här är jag, Waldemar! ropade hon och flög emot honom.

— Nej, är det du, tante? sade Waldemar med sin ljufvaste stämma och grep i det samma en pistol, som låg på bänken bredvid honom.

— Hur står det till med dig?

— Jo, tack, jag kan icke klaga. Och med dig då? Men hvad är det för en ful ros du har på hatten? Den skola vi hafva bort, bort.

Han lyftade med dessa ord pistolen och affyrade ett skott löst krut öfver den gamlas hufvud.

Hon hade en öfvervinnelig, primitiv-indiansk rädsla för skott och skjutvapen. Detta kände hennes Waldemar mycket väl till.

Hon utstötte ett skärande skrik, for med handen till hufvudet och sprang i vildt lopp ut från lunden. Der, långt nere, lyfte hon handen hotande upp mot sin ondskefulla släktunge och kom med åtskilliga uttalanden, som tycktes passa fullkomligt in på den grymme.

Med det största lugn i världen reste han sig från bänken, bet af en patron inför hennes ögon och begynnade ånyo ladda pistolen.

Då hon märkte, att han ämnade upprepa sitt skurkstreck, flög hon åstad utför vägen på sina gamla ben dragande sidenkjolen såsom en garnhärfva efter sig.

Kommen ned på stationen såg hon med tårar af förbittring upp mot gården och lunden. Rask stod på en upphöjd plats nedanför glaskulan, och hvad var det nu han företog sig? Den gamla höll på att få kramp af förargelse — han nickade åt henne och hviftade af alla krafter med sin näsduk.

XXIV.

Efter denna sista bedrift kände Rask en viss tillfredsställelse och glädje midt i olyckan. Sitt fria Arkadien hade han dock tillbaka, och det skulle han veta att värna. Der var och förblef han dock ständigt själfherrskaren Waldemar Rask.

Men medan han sökte och fann tröst i denna tanke, föll hans blick just genom trädgårdstaketet på en höna, som stod på ladtrappan och lale hufvudet än på den ena än på den andra sidan och blickade på honom, som om den hade någonting mycket allvarligt på hjertat.

Då måste Rask, antingen han ville eller icke, tänka på de fem tappar, som till ingen nytta hade måst gifva sina oskyldiga lif för "sjelfmördarens" skull. Huru myc-

och dess anhängare, likväl gjort allvar af sina löften till republikanerna om att förbereda en omfattande benådning af de dömda kommunarderna, och att han till detta ändamål nedsatt en kommission, som skall genomgå krigsrättens aktstycken och utvalja dem, som skola benådas. I denna kommission, i hvilken han sjelf är ordförande, utgöras medlemmarne af: understatssekreteraren i justitieministeriet, departementsdirektören för kriminella saker, direktören för fängelserna, tvenne direktörer för de militära ministärerna, en af mairerne i Paris, en f. d. maire och en medlem af kommunalrådet, en domare i kassationsdomstolen samt en af officerarne i krigsrätten. Derjemte ha alla mairerne i Paris fått i uppdrag att lemna alla erforderliga råd och upplysningar uti denna sak. Bland de män, som först anses skola få nåd, nämnes en journalist Cavalier och den skicklige geografen Elysée Réclus. Vidare har Dufaure framlagt ett lagförslag, enligt hvilket inga vidare anklagelser eller förföljelser kunna hädanefter anställas för delaktighet i kommunens handlingar. Hvad de redan dömda angår, framhölls speciellt i senatsutskottets betänkande, att bland dem funnos icke mindre än 396 gamla revolutionsmän samt flere tusen personer, hvilka förut varit straffade för stöld och andra brott. Dessa komma naturligtvis icke att erhålla nåd, lika litet som deflyktningar, hvilka i utlandet fortsätta sina angrepp mot staten och samhället samt predika hämnd och upprättelse för kommunen.

Telegrafunderrättelser.

Paris d. 11 juni. Migeon (konserverativ) är vald till senator för Belfort.

Belgrad d. 11 juni. Berlintergrammet om att skolor och domstolar blifvit tillstängda i Serbien är fullständigt falskt.

I Kozarabergen vid Madnijunt hafva den 8 juni 470 insurgenter under Genadja och Bajalitzja slagit 2,300 turkar. De sistnämnda förlorade 2 kanoner, 26 döde och 41 sårade; insurgenterne åter 14 döde och 30 sårade.

Alexinatz d. 11 juni. Enligt underrättelser från Belgrad sammandrager Mouktar pascha 15 bataljoner i närheten af Schumla. 20,000 tscherkesser stå i läger gentemot Alexinatz.

Semlin d. 12 juni. Engelska kabinettet underhandlar, i samråd med Turkiet, med Serbien om afsträngning. Såsom det förmedlas, erbjudes såsom pris för denna Bosniens förenig med Serbien under turkisk öfverhöghet.

Semlin d. 12 juni. Den turkiska kommission, som skulle konstatera de lidna skadorna genom turkiska truppers infall på serbiska området, har afrest från Wid-

din. I dag afreser äfvenledes dit den serbiska kommissionen. Tschuprijaska brigaden rycker i morgon ut från Alexinatz.

Ragusa d. 12 juni. Från trovärdig källa kommer den vigtiga underrättelsen, att bägge furstendömena (Serbien och Montenegro) inom 5 dagar skola begynna den afgörande aktionen.

Belgrad d. 12 juni. Den 9 juni hade insurgenterne vid Schelowatz norr om Priedor en segrande fäkting; i en skärmytsling vid Dubiza, hvari 56 turkar sårades, ledo insurgenterne stora förluster. — I Turkisk-Brod pålades tre fångne insurgenter. Hadschi-Atif-bey har öfverfallit byarne Osoitscha, Calenderowiza och Gubeniza och nedbränt dem. Samtliga inneväpnare nedgjordes. Resningen i Bosnien har utbredt sig ända till Dobor vid Bosna.

Om vattenminskningen i floder och strömar.

(Forts och slut från n:o 134.)

Vi äro derföre af den åsigten, man måste vida noggrannare och strängare, än som skett i arbetet af hr Wex, skilja från hvarandra de båda frågorna:

1) Har den absoluta årliga totalmängden af det genom strömmarna framflytande vattnet förminskats under den historiska tiden? 2) Har, det vare sig vid förändrad eller oförändrad årlig vattenmängd, förhållandet mellan de på olika tider af året genom en ström i rörelse satta vattenkvantiteter väsentligen förändrat sig?

Ett jakande svar på den första frågan för alla floder på jorden kan väl knappast väntas, enär i sådant fall nederbörden öfverallt nödvändigt måste hafva af tagit, hvilket knappast är tänkbart, med hänseende till oceanernas stadigvarande stora vattenytor och de allmänna vindförhållandena. Deremot vore det tänkbart, att en annan fördelning af nederbörden och af evaporationen från jordytan kunde hafva till följd en förminskning af hela vattenmängden i en flod och en förökning deraf uti andra. Ehuru nu måste medgifvas, att skogsutrotningen och uppodlingen af större landsträckor äro att betrakta såsom evaporationen förökande och nederbörden förminskande faktorer, så kan dock med rätta deremot invändas, att dessa inflytanden heltochhållet försvinna mot den vattenmängd, som af hafsvindarne i ångform tillföras kontinenten, och att det derföre ej håller streck, om man af dessa fakta inom vissa flodområden slutar till en minskning af dessa floders hela vattenmängd.

Om nu redan det theoretiska afgörandet af denna fråga stöter på svårigheter, så är det för närvarande ännu sämre bestämdt med erfarenhetsrönen. En verklig

förminskning i hela årliga vattenmängden synes oss genom de ofvan anförda skälen ännu icke med stränga fakta för någon flod bevisad, och hvad nu isynerhet de betingande faktorerna beträffar, så kan man åtminstone icke af regnmätningarna i vestra Enropa, der de blifvit fortsatta i 100—200 år, sluta till någon minskning af den årliga nederbörds-mängden inom ett flodgebiet. *) Angående evaporationen åter, ega vi öfverhufvud tillförlitliga bestämmingar blott för nyaste tider och för få orter. Denna första, för kulturländerna högvigtiga fråga kan sålunda först i framtiden afgöras, sedan noggranna och i lång tid fortsatta hydrometriska observationer vid floderna blifvit anställda, äfvensom konsequent genomförda, omfattande regn- och förduntningsmätningar försiggått inom de ifrågavarande flodområdena.

Besvarandet af den andra, för kulturlifvet icke mindre vigtiga frågan om en ofta inträffande förändring i fördelningen af flodernas vattenmängd, torde vara lättare och inom kortare tid möjligt redan derför, att det blifvit ådagalagdt såväl på theoretiska grunder, som genom de intressanta erfarenhetsdata, hvilka observationerna vid de meteorologiska forststationerna lemnat, att skogar och kärr obestriddigen äro att betraktas såsom regulatorer för luftfuktigheten och den afflytande vattenmängden.

Skogarnas förstöring och kärrrens uppodling torde sålunda i sjelfva verket, såsom erfarenheten tyckes ådagalägga, åstadkomma en, i jämförelse med förr, olika fördelning af den vattenkvantitet, som genom floderna i sådana trakter under årets lopp afflyter.

Då vår akademi icke är i stånd, att lemna akademien i Wien de begärda meddelandena rörande mångåriga vattenstandsobservationer i Rysslands floder och då hon icke eger medel, för att låta anställa sådana observationer, samt då det kan antagas, att kejserliga akademien i Wien är i besittning af alla genom vår akademi offentliggjorda verk, som beröra det ifrågavarande ämnet, så tillåta sig undertecknade att göra den fysisk-matematiska klassen följande förslag:

*) Till komplettering af hithörande sifferuppgifter uti kommissionens inom akademien i Wien berättelse, meddela vi här data angående årliga nederbörds-mängden i Peterburg, hvilka äfven omfatta öfver hundra år. Det årliga medeltalet af nederbörden för de särskilda perioderna, är ordnad i gruppen af 13—14 år.

1741—85 (14 år)	— 527,5 m. m.
1823—35 (13 år)	— 405,4 "
1837—49 (13 år)	— 455,0 "
1850—62 (13 år)	— 385,0 "
1 63—75 (13 år)	— 556,3 "

Härutaf följer sålunda ej heller någon minskning i mängden af nederbörd.

1) Kejserliga vetenskapsakademien behagade meddela de ministerier, som den diskuterade frågan ligger närmast, nemligen ministerium för väg- och vattenkommunikationerna samt ministerium för riksdömanerna, underrättelse om skriften af hr Wex samt om de önskingar och förslager, som akademiska kommissionens i Wien berättelse innehåller, äfvensom om det utlåtande öfver nämnde skrift, som blifvit af undertecknade klassen förelagdt.

Då i Centralasiens nyss eröfrade länder, der anskaffandet af vatten åt befolkningen är en lifsfråga, vetenskapliga, och isynnerhet fysisk-geografiska undersökningar blifvit anordnade af krigsministerium, så vore det önskvärdt, att kejserliga akademien satte äfven detta ministerium äfvensom kejserliga ryska geografiska sällskapet i kännedom om akademins i Wien anhållan, då detta sällskap utsänder sina medlemmar till vetenskapliga undersökningar i dessa länder.

Undertecknade tillåta sig slutligen ännu följande anmärkning: skulle regeringen finna sig föranlåten, att till lösningen af den ofvan anförda, för den på floder rika ryska staten så vigtiga frågan, anordna observationer, så vore det för uppnåendet af säkra resultat alldeles nödvändigt, att dessa observationer blefvo ställda på en strängt vetenskaplig enhetlig grund. En betydlig del deraf faller inom meteorologins område, för hvilken akademien eger en särskild afdelning i sitt fysikaliska institut. Hon skulle alltså icke blott med kompetens, utan äfven med en viss förpligtelse ega att inträda såsom medarbetare i företaget.

Officiella och legala åtgärder.

Resolution:

Sos mig har tjänstförrättande Öfverförstämman R. Sören anmält, att en mansperson, benämnd Gustaf Kaides, utan erhållit tillstånd besatt sig å Särta-lehto stogsträtt inom kronojorden i Alawa revier och församling; i anledning hvaraf tjänstförrättande Öfverförstämman Sören derjemte anhållit att Gustaf Kaides blefve från jagde stogsträtt afhjvit samt hus och egor skälda till förhållningens fria disposition. Och som utredt blifvit att Gustaf Kaides afwilt hemorten, utan att kändt är hvarst han sig uppehåller, finner jag godt härigenom ålägga Gustaf Kaides att inom tre månader efter det denna resolution blifvit för tredje gången i Finland Allmänna Tidning införd, till mig inkomma med skriftlig förklaring i ärendet, derest han af sådan förman vill sig begagna. Och remitteras dessa handlingar till Herr tjänstförrättande Öfverförstämman Sören, som eger, ifall vidare åtgärd i ärendet åtföljs, låta införa resolutionen uti tre nummer af berörda tidning med en meddelantid samt derest i händelse af utreda när sådant stett. Wafa länss Rådskontor, den 18 Maj 1876.

E. G. Webe.

1713(3—1)

Kredbit Sandelin.

F.d.

Semlitt Hårbärrens i Sääksmäki och Kälvola förnars tingslag denne dag derom fattade beslut warder egaren till de handelsvaror, hvilka Kronolänsmannen Alexander Kempe den 3 sifvifne Februari i Talsjå by af Kälvola jorden fräntagit en okänd, på flykten kommen mansperson, härmedelst fälld och fiend att å andra rätttegångsdagen af näst-

ket vatten hade der icke flutit i bäcken, sedan deras glada röster förstummades, ja, huru mycket vatten hade der icke flutit i bäcken!

Tanten hade rullat tillbaka till staden. Aftonvinden för med höstlig skarphet genom granarna. Månen steg upp på en silfver-sky och sväfvade genom rymden hela tiden följd af skyn. Det hördes icke något annat ljud i den stilla aftonen än Gulas eviga sus och en större bäcks svaga försök att öfverrösta den. Ett tungt tramp af en tjudrad bäst blandade sig nu och då med vattnets toner.

Luften var för frisk och hög och klar för att den icke skulle fresta en pröfvad och nedstämd man till att företaga en vandring i månskenet. Han var ju så ensam, så öfvergifven! Lind hade svikit, Herborg hade svikit, Eda och Knut Nord likaledes. Han var således hänvisad uteslutande till sitt eget sällskap, han hade, andligen taladt, blifvit barnlös som kung Lear. Nåväl, han ville ut på heden som han och svalka sin sorg i nattens vind. Lifvet var negativt!

Han gick förbi stationen långt ut på slätten, kastade sin misshandlade hatt från sig och lät vinden leka, som den ville, med sitt hår och sina frodiga polisonger; så liknade han kung Lear ännu mer.

Han kröp upp på en lerbakke och satt och såg ut öfver bangården. Rakt under honom

var bäcken uttappad för att gifva plats åt linjen. I den skarpa branten på andra sidan stod en blålocka och gungade i månluset, och längre ned i det skuggiga djupet gnistrade en lysmask i gräset.

Med sin käpp lossade han lerstycken ur backen och lät dem rulla utför. Det roade honom att se dem hoppa öfver linien och försvinna i djupet. Då hans hatt buren af vinden kom löpande tillbaka i månskenet, kunde han icke afhålla sig från att skratta högt.

I detsamma lossnade en större lerklump under hans fötter, för åstad, kastade ett muldregn öfver linien och plumsade i djupet.

Han fann det nu icke rådligt att sitta der längre, utan sprang upp på fast gräsbevuxen mark och skulle just stiga ned för att hemta sin så oväntadt tillbakakomna hatt och gå hem, då det hände någonting, ja, någonting högst besynnerligt.

Han hörde ett skarpt, kort, metalliskt ljud, som kom honom att stadna och lyssna. Nu hörde han det igen, en skärande knäck, ett brakande, som om någonting hårdt hade blifvit våldsamt afbrutet, så ett doft, skramlande ljud, liksom af ett fat, som välts ut, ett ljud, hundra gånger fördubbladt. Högst förundrad, nästan rädd smög han sig ned till branten och stirrade utåt linjen. — Hvad var detta för obyggheter!

En rasning af banan! En sträckning af flera alnar med sleepers och skenor, med stoeckar och stenar sjunka ned i djupet! Den af de föregående dagarnas regnskurar genomskurna och undergräfd marken hade svigtat och sjunkit just i detta ögonblick. Linjen kunde icke längre befaras.

Men om det kom ett passagerartåg nu uppifrån eller nedifrån? Nej, dagens sista tåg hade ju gått förbi. Men om det kom ett godståg? Der fanns ju också lif ombord. Tänk om Johansson nu var i antågande. Tänk om han kom i full fart utan att ana något skred och lopp in i evigheten. — Gräsligt! förfärligt! Och huru skulle icke Herborg sörja, huru skulle icke ett sådant slag förkrossa henne!

Hvad var då att göra för att förekomma dessa skrämmande möjligheter? Det inträffade måste ju meddelas till stationerna, ögonblickligen meddelas, icke en sekund fick förspillas, som en stegphäst måste man fara åstad, för att...

Som om han i ett ögonblick hade blifvit förryckt och hade fått idén, att han var ett lokomotiv, sprang han åstad längs skenorerna. Han snafvade många gånger och föll; men det brydde han sig icke om. Upp igen! Hans näsa begynte blöda, hvad gjorde det! Framåt! Men hur förfärligt långt borta var icke stationen! Om han nu under loppet skulle bryta ett ben och ligga der på stäl-

let och icke kunde komma vidare? Bort med dessa fega, modlösa tankar! Fram, Walde-mar Atterdag, i intelligensens och mensklighetens namn! Fram, Waldemar Seier, och spring engång för alla omkull Linds fördomar mot dina jernvägskunskaper!

Med vidt uppspärrade näsborrar, utan hatt, med stirrande blick, gulblek ansigtsfärg och blödande näsa, rusade han in på stationen. Lind stod såsom förstendad på perronen. Han hade redan i fem minuters tid iakttagit den besynnerliga varelsen, som kom flygande i månluset med fladdrande skägg och utsträckta armar. Då han igenkände Rask, för det en rysning af rädsla genom honom. Han hyste intet tvifvel om, att han hade blifvit galen.

Två minuter derefter var allt förklaradt och det vigtiga telegrammet expedierat, som skulle varna och stadna det nedgående godståget. Rask låg i Linds armar och gret af öfveransträngning och i medvetande om att hafva förebyggt en olycka. Ty, såsom Lind kipande efter andan och skakande i hela kroppen oupphörligt upprepade: Johannessens förde detta tåg, och Herborg var med, hon var med på bromsvagnen. Hon hade farit upp med eftermiddagståget och skulle komma ned med godståget.

(Forts.)

